

Ο Μητροπολίτης Χαλκίδος για τον Όσιο Δαβίδ

/ [Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων](#)

Στην έννοια της προσευχής και τα χαρίσματα τα οποία διέκριναν τον όσιο Δαβίδ τον Γέροντα στάθηκε ιδιαίτερα στο σημερινό του κήρυγμα από την φερώνυμη Ιερά Μονή ο Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος.

Ο Σεβασμιώτατος προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας που τελέσθηκε με αφορμή την εορτή του Οσίου Δαβίδ.

Στο τέλος του κηρύγματός του ο Μητροπολίτης Χαλκίδος ευχήθηκε σε όλους να έχουν την ευλογία του Οσίου Δαβίδ και ιδιαιτέρως να προσεύχονται σε αυτόν.

«Σήμερα υπάρχουν και τα κείμενα και παρακλήσεις και πολλά είναι και σε μετάφραση, ούτως ώστε να βλέπετε και να κατανοείτε τι λέτε», ανέφερε και συμπλήρωσε ότι στην εποχή μας **«είναι κρίμα να έχουμε τόσο πνευματική τροφή και εμείς να πεθαίνουμε από την πείνα**, από την αδιαφορία από την τεμπελιά μας να κάνουμε κάτι σπουδαίο , πραγματικά σπουδαίο για τη ζωή μας».

«Η Χάρis του Αγίου να είναι πάντοτε μαζί σας και εσείς να τον θυμόσαστε και πάνω από όλα να θυμόσαστε τον Χριστό μας, τον ευεργέτη μας και στην κατ'ιδίαν προσευχή σας **αλλά και με την παρουσία σας στη θεία λειτουργία και την τακτική συμμετοχή σας στο Άγιο Ποτήριο** που είναι η πηγή της ζωής και της αθανασίας», κατέληξε.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Διαβάστε ολόκληρο το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου:

«Να δοξάσουμε πρέπει το όνομα του Αγίου Θεού Πανοσιολογιότατε Καθηγούμενε, Αγαπητοί Πατέρες και χριστιανοί μου αγαπημένοι γιατί μας αξίωσε και φέτος, εν μέσω πολλών δυσκολιών, να ανέβουμε στο μοναστήρι του Αγίου Δαυίδ σήμερα που γιορτάζει και πανηγυρίζει τη μνήμη του και όλοι μαζί να προσφέρουμε το μυστήριο της θείας ευχαριστίας, να κοινωνήσουμε με το Χριστό μας και να γεμίσει η καρδιά μας χαρά και ευφροσύνη.

Είναι γνωστό ότι η δύναμις της προσευχής είναι απερίγραπτη και ασυναγώνιστη και είναι ακόμη περισσότερο γνωστό ότι η κοινή προσευχή, η θεία λειτουργία ιδιαιτέρως είναι εκείνη που μεταμορφώνει τον άνθρωπο ο οποίος όπως χαρακτηριστικά λέγουν οι πατέρες έρχεται στην εκκλησία πολλές φορές με την αρπακτική διάθεση του γερακιού και φεύγει από την εκκλησία σαν το περιστέρι, έρχεται με τρομακτική μορφή εκείνη του λύκου αλλά με την καλή αλλοίωση που υφίσταται στο μυστήριο μεταμορφώνεται σε πρόβατο και αυτήν την αξία της προσευχής πρέπει να υπογραμμίσουμε ιδιαιτέρως σήμερα με αφορμή τη μνήμη του αγίου δαυίδ ο οποίος όπως ακούσατε το πρωί στον όρθρο, στο Συναξάρι, εκεί που διαβάζεται δηλαδή ο άγιος που γιορτάζει κάθε μέρα το συναξάρι θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι η ημερήσια εφημερίδα της εκκλησίας εκεί λοιπόν είδαμε ότι ο όσιος Δαυίδ παραλληλίζεται με τον άλλο Δαυίδ της Παλαιάς Διαθήκης ο οποίος ενίκησε τον Γολιάθ, τον ογκώδη και πολύ δυνατό και ανίκητο, άτρωτο Γολιάθ και τον ενίκησε με μια σφεντόνα, ρίχνοντάς του μια πέτρα η οποία τον εχτύπησε στο κεφάλι και τον άφησε νεκρό και έρχεται λοιπόν ο ιερός υμνωδός και λέει «όπως εκείνος ο Δαυίδ με τον λίθο εφόνευσε τον Γολιάθ τον γιγαντόσωμο και ανίκητο έτσι και ετούτος ο Δαυίδ, ο όσιος Δαυίδ που γιορτάζουμε σήμερα ενίκησε τα πάθη του και τον διάβολο ο οποίος τα εισηγείται και τα φέρνει στη ζωή των ανθρώπων χρησιμοποιώντας αντί για λίθους την προσευχή του γιατί πράγματι η προσευχή είναι η κοινωνία μας με τον Θεό και είμαστε πράγματι δυστυχείς και θα έλεγα και τραγικοί εάν αγνοούμε τη δύναμη της προσευχής τη δυνατότητα που μας έχει δώσει ο ίδιος ο Θεός να μιλάμε μαζί του να έχουμε μαζί του σχέση αγάπης, εμπιστοσύνης και να περιφρονούμε αυτό το δώρο να μην το αξιοποιούμε και ο σύγχρονος άνθρωπος φαίνεται ότι σπαταλά τον χρόνο του πολλές φορές σε πράγματα ανούσια ανώφελα για να μην πώ και καταστρεπτικά αποφεύγει όμως να μιλήσει με τον Θεό, αποφεύγει να προσευχηθεί.

Είναι συνομιλία η προσευχή, είναι άνοιγμα της καρδιάς η προσευχή και βέβαια όταν πηγαίνετε να προσευχηθείτε και μάλιστα στην εκκλησία να κλείνετε τα κινητά σας, δικαιούστε να ηρεμήσετε λίγα λεπτά, δικαιούστε να ηρεμήσετε και να προσευχηθείτε λίγα λεπτά, δεν θα χαθεί ο κόσμος εάν δεν σας βρούν αμέσως εκείνοι οι οποίοι σας τηλεφωνούν και σκεφθείτε ότι όχι απλώς χαλάτε την δική σας την προσευχητική διάθεση αλλά κάνετε κακό και στο εκκλησίασμα, παίρνετε αμαρτία δηλαδή σας το λέγω υπευθύνως γιατί γίνεστε αιτία να διασπάται η

προσευχή και η προσήλωση των συνανθρώπων σας.

Δεν έχετε κακή διάθεση, το γνωρίζω, αλλά πρέπει όμως να έχετε και ανοιχτά τα μάτια σας και την αντίληψή σας, μπροστά στις μεθωδίες του διαβόλου, και αυτό να διασπάται η προσευχή την ώρα της λειτουργίας είναι και αυτό σατανικό, μην αφήνετε λοιπόν τέτοια περιθώρια στον διάβολο, πριν μπειτε στην εκκλησία απενεργοποιήστε το κινητό σας και όταν με τα καλό τελειώσετε τότε πάλι ενεργοποιήστε το και θα μπορέσετε τότε να δείτε στη μνήμη ποιος σας τηλεφώνησε και να επικοινωνήσετε μαζί του για κάτι έκτακτο ή για κάτι καθημερινό ή για κάτι τελοσπάντων που χρειάζεται.

Σας το λέγω αυτό γιατί ο διάβολος δεν θέλει να προσευχόμαστε, γιατί εκείνος ξέρει πολύ καλά τι σημαίνει η προσευχή και τι δύναμη έχει η προσευχή, γι' αυτό μας φέρνει στην αρχή ανορεξία. Μην μου πείτε ότι δεν το έχετε ποτέ σας παρατηρήσει. Μας φέρνει μετά αναβλητικότητα κα μας λέει πολύ σωστά σκέπτεσαι, βέβαια να προσευχηθείς αλλά όχι τώρα, τώρα δες αυτό που έχει η τηλεόραση κάνε τούτη τη δουλειά που είναι επείγουσα, κάνε το άλλο, ε και μετά προσεύχεσαι με την ηρεμία σου, και μετά έρχεται πάλι και σου λέει καλά θα 'τανε τώρα να ήσουν ξακούραστος να προσευχηθείς, αλλά τώρα είσαι πτώμα, κουράστηκες δεν σε παρεξηγεί ο Θεός, κάνε γρήγορα γρήγορα το Σταυρό σου, πέσε εκεί κοιμήσου και αύριο μέρα είναι .

Αν αρχίσεις όμως να προσεύχεσαι τότε έρχεται να σου πάρει την προσοχή σου λέει δεν κατάφερα να σε εμποδίσω να βάλεις αρχή θα κοιτάξω όμως τώρα να σε καταστρέψω, σου φέρνει αμέσως αμέσως τη νύστα. Θα έχετε παρατηρήσει μπορεί να στέκεστε με τις ώρες να ακούτε να παρακολουθείτε πράγματα και δεν κουράζεστε καθόλου, όταν όμως μπειτε στην εκκλησία ή αρχίζετε να προσεύχεστε σας έρχεται νύστα, να χασμουρηθείτε, να κοιτάξετε το ρολόι σας γιατί αργήσατε.

Και ακόμη, έρχεται να μας πάρει και το μυαλό και λέει πες εσύ τα γράμματα πες το Πάτερ ημών πες την παράκληση αλλά εγώ εκείνη την ώρα θα σου φέρω να σκέπτεσαι άλλα πράγματα, τις δουλειές που έχεις να κάνεις, τις αγωνίες που έχεις να αντιμετωπίσεις, τις δυσκολίες που έχεις ώστε να λέει το στόμα αλλά η καρδιά να είναι παγωμένη και ο νούς να τρέχει αλλού και λέει ο ιερός Χρυσόστομος, άνθρωπε πως έχεις την απαίτηση να ακούσει ο Θεός αυτά που του λές όπως του τα λές και όταν του τα λές αφού ούτε εσύ ο ίδιος δεν προσέχεις αυτά που λές ούτε εσύ ο ίδιος δεν έχεις το νού σου εκεί πως έχεις την απαίτηση ο Θεός να κλείνει το ους, τι ωραία που τα λέει ο Ψαλμωδός ε, παρακαλούμε το Θεό να γείρει το αυτί του προς εμάς, κλίνον Κύριε το ους σου και επάκουσον ημών και άκουσέ μας, χρειάζεται λοιπόν εγρήγορηση στην προσευχή χρειάζεται ανδρεία και χρειάζεται και βία είναι η μόνη βία η οποία δικαιολογείται στην εκκλησία και από το Θεό ποια είναι αυτή η βία εναντίον του απρόθυμου και κακού μας εαυτού, αυτού που αν τον αφήσουμε και δεν τον πιέσουμε δεν θα προσευχηθεί ποτέ και δε θα σκεφθεί ποτέ μα

ποτέ τον Θεό.

Μεγάλη λοιπόν υπόθεση η προσευχή αλλά και το περιεχόμενο της προσευχής χρειάζεται να το προσέξουμε, εμείς συνήθως προσευχή εννοούμε την κατάθεση αιτημάτων, έχω μια δυσκολία, έχω ένα πρόβλημα, θα τρέξω στο Θεό να τον παρακαλέσω να ικανοποιήσει το αίτημά μου έχω μια επιθυμία από το Χριστό θα ζητήσω να την υλοποιήσει, κακό είν' αυτό;

Καθόλου, ίσα ίσα δείχνει ότι Τον εμπιστευόμαστε και ότι υπολογίζουμε στην αγάπη Του, να μας ακούσει και να ικανοποιήσει το αίτημά μας, αλλά, φαντάζομαι συμφωνείτε ότι η προσευχή δεν μπορεί να είναι διαρκώς μια ζητιανιά, γι' αυτό και η εκκλησία μας έχει και άλλους τύπους προσευχής όπως είναι η Ευχαριστία και η Δοξολογία, να δοξάζουμε τον Θεό και όλοι οι άγιοι Τον δόξαζαν τον Θεό κα όχι μόνον για τα χαρούμενα και τα καλά που συναντούσαν στη ζωή τους αλλά ακόμη και στις δυσκολίες και στις δοκιμασίες και στους πειρασμούς γιατί ήξεραν ότι μ' αυτόν τον τρόπο ο Θεός τους φανέρωνε ότι τους θεωρεί παιδιά Του, «μαστιγεί η ον ον παραδέχεται», δοκιμάζει το δικό Του το παιδί ο Θεός και το δοκιμάζει για να του δώσει τη δυνατότητα να γίνει καλύτερο, ν' απαλαγεί από όλα τα βαρίδια του εγωισμού της φιλαυτίας και να γεμίσει ταπείνωση, υπομονή, χάρη, ελπίδα, να γεμίσει Θεό, γι' αυτό και ο ιερός Χρυσόστομος, την ώρα που έφευγε από αυτή τη ζωή και πέθαινε στο δρόμο προς την εξορία, χιλιοταλαιπωρημένος, κακοποιημένος, και όμως, ποια ήταν τα τελευταία του λόγια :

«Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν, Δόξα Τω Θεώ πάντων ένεκεν και αυτό που κάναμε εμείς σήμερα το μυστήριο πως λέγεται; : Θεία Ευχαριστία. Όλος ο κόσμος, ο ορατός και ο αόρατος, οι άγιοι και οι άγγελοι και η Παναγία μας και εμείς όλοι ευχαριστήσαμε τον Θεό για όλες Του τις ευεργεσίες, είναι κάτι που λησμονούμε να το κάνουμε, λέμε ευχαριστώ στον Θεό, όπως λησμονούμε να λέμε ευχαριστώ και στους ανθρώπους και μάλιστα αυτούς οι οποίοι μας έχουν ευεργετήσει, αλλά η προσευχή θέλει και ατμόσφαιρα, δεν μπορείς να πείς : «α τώρα βλέπω κάτι στην τηλεόραση και αμέσως μετά σβήνω το κουμπί, πατάω το κουμπί και αρχίζω και προσεύχομαι».

Δεν είναι εύκολο από το ένα κλίμα στο άλλο γι' αυτό χρειάζεται γενικότερη προσοχή στη ζωή μας πως προγραμματίζουμε και πώς δαπανούμε το χρόνο που ο Θεός μας έχει δώσει και πρέπει να προσέχουμε γιατί όταν αυτό το χρόνο δεν τον αξιοποιούμε σωστά, αμαρτάνουμε, αμαρτάνουμε και όταν ακόμη χρησιμοποιούμε τον λόγο όχι για ωφέλιμα πράγματα αλλά για πράγματα ανώφελα, χρειάζεται λοιπόν ατμόσφαιρα και η ατμόσφαιρα είναι η προσεγμένη ζωή και ακόμη η μελέτη είναι ευλογημένη συνήθεια πολλών χριστιανών και σας παρακαλώ πάντοτε και σας τα υπενθυμίζω να διαβάζετε τους βίους των αγίων, να διαβάζετε τον λόγο του Θεού και έτσι αρχίζει η ψυχή και ηρεμεί και μαλακώνει, έρχεται η πνευματική όρεξη και ανοίγει και μπορείς ευκολότερα να προσευχηθείς και η μνήμη του Θεού

είναι και αυτό προσευχή, το να θυμάσαι τον Θεό, σήμερα βέβαια όλα τα πάντα θέλουν να μας κάνουν να ξεχάσουμε τον Θεό, και να θεοποιήσουμε τον εαυτό μας να θεοποιήσουμε τον άνθρωπο νομίζοντας ότι μ' αυτό τον τρόπο τον ευεργετούμε, δεν υπάρχει μεγαλύτερο κακό που μπορούμε να του κάνουμε απ' αυτό.

Χρειάζεται λοιπόν να μνημονεύουμε, έλεγε ο Απόστολος Παύλος στον μαθητή του τον Τιμόθεο: «μνημόνευε Ιησούν Χριστόν εγγεγερμένον εκ νεκρών», να θυμάσαι μην λησμονήσεις ποτέ τον Θεό σου ο οποίος πρόσφερε για σένα τον ίδιο του τον εαυτό, σου προσφέρεται για να ζήσεις ζωή αναστημένη και εσύ θέλεις να σε θυμάται ο Θεός, λέμε μνημόνευσε Πάτερ, .. και λέει ο παπάς μνήσθιτι Κύριε, θυμήσου Κύριε, τον τάδε και τον δείνα που με παρακάλεσε να προσευχηθώ γι αυτόν ο Θεός να θυμάται εσύ όμως να μην θυμάσαι το Θεό να μη θυμάσαι του αγίους μας να μη θυμάσαι τις ευεργεσίες ...;

Είπαν και είναι σωστό ότι η προσευχή είναι το οξυγόνο, η πανδημία που βασανίζει τον κόσμο τούτη την εποχή έχει ακριβώς στη βαριά της μορφή αυτή τη δυσκολία να αναπνεύσει ο άνθρωπος και γι' αυτό φοβώνται οι πάντες γιατί ξέρουν ότι χωρίς την αναπνοή του οξυγόνου δεν υπάρχει ζωή πεθαίνει ο άνθρωπος αλλά αυτός ο θάνατος δε είναι ο πιο φριχτός, ο πιο φριχτός είναι ο πνευματικός θάνατος, όταν ο άνθρωπος δεν αναπνέει το οξυγόνο του Θεού και ακόμη χειρότερος είναι ο αιώνιος θάνατος, όταν ο άνθρωπος χωρίζεται από το Θεό γιατί στην πραγματικότητα χωρίζεται από την ίδια τη ζωή, ήρθαμε λοιπόν σε ένα μοναστήρι αν ρίξουμε μια ματιά γύρω μας θα δούμε ότι και αυτή ακόμη η αρχιτεκτονική και αυτή η διάταξη των κτιρίων μιλάει για προσευχή, βλέπετε στο κέντρο της μονής είναι ο ναός, γύρω γύρω είναι όλα τα άλλα τα κτίσματα και όλες οι άλλες δραστηριότητες, αλλά το ίδιο δε συμβαίνει και σε μια ενορία ο ναός που χτίζεται πάνω σε ένα ύψωμα σε μια πλατεία σε θέση κεντρική και περίοπτη να μπορούν να τον δούν όλοι για να θυμίζει αυτός ο Ναός την παρουσία του Θεού στη ζωή μας, ανάμεσά μας, χρειάζεται λοιπόν και εμείς με αυτόν τον ρυθμό και αυτόν τον τρόπο να ζούμε και μην λησμονούμε ότι και οι πράξεις της αγάπης και της φιλανθρωπίας που κάνουμε αλλά και η τιμιότητα και η υπευθυνότητα με την οποία εργαζόμαστε στο χώρο της δουλειάς μας, και η συμπεριφορά μας απέναντι στο συνάνθρωπό μας είναι και αυτό προσευχή, γιατί εμείς δεν τελειώνουμε την προσευχή με το «Δι' ευχών», η προσευχή συνεχίζεται και όταν φεύγουμε από το μοναστήρι και όταν φεύγουμε από την εκκλησία και όταν φεύγουμε μπροστά από τα εικονίσματά μας γιατί στη συνέχεια συναντάμε άλλα εικονίσματα που είναι οι συνάνθρωποί μας, έμψυχες εικόνες που λέμε ιερές εικόνες γιατί είναι εικόνες του Θεού και αυτός ο Θεός μας έχει δώσει εντολές, δηλαδή τον τρόπο με τον οποίο μπορούμε ζούμε για να 'μαστε χαρούμενοι και να ζούμε μαζί του αιώνια, ο διάβολος έρχεται να τα ανατρέψει όλα αυτά κα λέει βάλτε τα στην άκρη αυτά είναι παρωχημένα αυτά είναι ξεπερασμένα κοιτάξτε να ζήσετε μοντέρνα κοιτάξτε να ζήσετε όπως ο κόσμος προβάλλει, γιατί δικαιούστε να χαρείτε τη ζωή σας πόσα χρόνια θα ζήσετε αν δεν χαρείτε την ζωή

σας, τότε ποιός ο λόγος για τον οποίο ζείτε, βλέπετε είναι πανούργος είναι πολυμήχανος γιατί δεν έχει καθόλου αγάπη και θέλει μαζί στου στην αιώνια κόλαση και τιμωρία να πάρει όλη τη δημιουργία γιατί αυτός από την αρχή έβαλε στόχο να υποκαταστήσει και να αντικαταστήσει τον Θεό γι' αυτό και έπεσε και η πτώση του ήταν μεγάλη ως αστραπή εκ του ουρανού, έτσι έπεσε ο διάβολος, σας εύχομαι να έχετε την ευλογία του Οσίου Δαυίδ και να μιμείσθε το άγιο παράδειγμά του και ιδιαιτέρως να προσεύχεσθε και ιδιαιτέρως υπάρχουν σήμερα και τα κείμενα και παρακλήσεις και πολλά είναι και σε μετάφραση ούτως ώστε να βλέπετε και να κατανοείτε τι λέτε και είναι κρίμα να έχουμε τόση πνευματική τροφή και εμείς να πεθαίνουμε από την πείνα από την αδιαφορία από την τεμπελιά μας να κάνουμε κάτι σπουδαίο , πραγματικά σπουδαίο για τη ζωή μας, Η Χάρις του Αγίου να είναι πάντοτε μαζί σας και εσείς να τον θυμόσαστε και πάνω από όλα να θυμόσαστε τον Χριστό μας, τον ευεργέτη μας και στην κατ'ιδίαν προσευχή σας αλλά και με την παρουσία σας στη θεία λειτουργία και την τακτική συμμετοχή σας στο Άγιο Ποτήριο που είναι η πηγή της ζωής και της Αθανασίας.

ΔΕΙΤΕ ΕΠΙΣΗΣ - Ο λόγος του Πρωτοσυγκέλλου στον Όσιο Δαυίδ (ΒΙΝΤΕΟ)

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr